

A Magyar Köztársaság nevében !

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Győrött, a 2009. évi február hó 3. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t :

A kényszervallatás büntette és más bűncselekmény miatt I.r. vádlott és társai ellen indult büntető ügyben a Vas Megyei Bíróság 2007. évi március hó 20. napján kihirdetett B.304/2006/13. számú **ítéletét I.r. vádlott vonatkozásában helybenhagyja.**

A másodfokú eljárásban 3.600.- /Háromezer-hatszáz/ Ft bűnügyi költség merült fel, melyet I.r. vádlott visel.

I n d o k o l á s :

Az elsőfokú bíróság előtt három vádlott ellen folyt büntetőeljárás. A megyei bíróság ítélete II.r. és III.r. vádlottakra nézve jogerőre emelkedett, miután a vádlottak és védőik az iratok felterjesztését követően fellebbezéseiket visszavonták, ekként a másodfokú eljárásban I.r. vádlott érintett.

A Vas Megyei Bíróság B.304/2006/13. számú ítéletében bűnösnek mondta ki I.r. vádlottat 1 rb társtettesként elkövetett kényszervallatás büntetében és 1 rb társtettesként elkövetett súlyos testi sértés büntetében. Ezért halmazati büntetésül 8 hónap, végrehajtásában 2 év próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetésre ítélte. Az I.r. vádlottat előzetes mentesítésben részesítette. Határozott továbbá a bűnügyi költség viseléséről.

Az ítélet ellen az I.r. vádlott és védője felmentésért jelentettek be fellebbezést.

Másodfokon a Győri Fellebbviteli Főügyészség Bf.133/2007/1-I. számú átiratában helybenhagyási indítványt tett.

A másodfokú nyilvános ülésen a védő, védencének tagadása, illetőleg védekezésének iránya szerint felmentést kért, ehhez csatlakozott I.r. vádlott, aki hangsúlyozta ártatlanságát, illetve elnehezült helyzetét, amiatt, hogy vádlott-társai fellebbezéseiket visszavonták. Kiemelte, hogy ő maga szintén megengedhetetlen eszköznek tartja a kényszervallatást és a bántalmazást. Nyilatkozott jelenlegi személyi körülményeiről is. A fellebbviteli főügyészség képviselője az átirattal egyezően terjesztette elő nyilatkozatát.

Az ítélet tábla a Be. 348.§ (1) bekezdés, Be. 349.§ (1) bekezdése szerinti részleges felülbírálat során a védelmi fellebbezéseket nem találta alaposnak. A felülvizsgálat mélységét, alaposságát nem érinti és nem befolyásolja az I.r. vádlott büntetőjogi felelősségének megítélésénél, hogy az elsőfokú ítélet a II.r. és III.r. vádlottak tekintetében jogerőre emelkedett. A Be. 349.§ (2) bekezdése szerinti határozat meghozatalára okot adó körülményt a másodfokú bíróság nem észlelt.

A megyei bíróság az eljárási szabályokat megtartva megfelelő körben és törvényesen folytatta le a bizonyítási eljárást. Beszerzett és a tárgyalás anyagává tett minden olyan bizonyítékot, amely a tényállás megalapozott megállapításához elengedhetetlenül szükséges volt. A tényállás személyi és történeti része a vádlott előadása, illetve a rendelkezésre álló iratok tartalmából kis mértékben szorul kiegészítésre, pontosításra.

I.r. vádlott jelenleg a Sz-i Rendőrkapitányság Közlekedésrendészeti Osztályán baleseti helyszínelőként dolgozik, havi jövedelme 100.000-110.000 Ft.

Történeti tényállás 3. bekezdésében egy elírás olvasható, **T3 sértettet**, helyesen, a 2005. május 13. napján elkövetett lopási cselekmény kísérletével gyanúsították meg.

Fenti korrekcióval az elsőfokú tényállás minden szempontból megalapozott, mentes a Be. 351.§ (2) bekezdésében írt hibáktól, hiányosságoktól, így alapját képezhette a másodfokú bíróság határozatának is.

A megyei bíróság beszerzett és rendkívüli alapossággal megvizsgált minden lehetséges bizonyítékot. Sorba vette a vádlotti tagadások mellett szóló rendőr tanúk vallomását, a sértett, bizonyos részleteiben változó előadását, az őt ellátó, kezelő orvosok, egészségügyi személyzet nyilatkozatait, a hatósági tanúk, tűzoltók vallomását, illetve okirati bizonyítékokat értékelt. A sértett következetesen kitartott abban, hogy miért állították elő, miként került kapcsolatba az elkövetőkkel, bántalmazták őt, majd kórházba került. Felismerte a vádlottakat, I.r. vádlott cselekvősege tekintetében is határozott vallomást tett. A sértett vallomását, egyes részeiben alátámasztották és erősítették egymástól függetlenül érdektelen tanúvallomások és más bizonyítékok. A sérülések kapcsán az orvosi dokumentáció,

igazságügyi orvosszakértői vélemény egyértelmű adatokat tartalmaz. Az elsőfokú bíróság a feltárt bizonyítékokat hiánytalanul értékelési körébe vonta. Tematikusan felépítve, részletesen foglalkozott minden adattal, körülménnyel, amelyek az ügy helyes ténybeli és jogi megítéléséhez szükséges kérdések megnyugtató tisztázásához szükségesek. Felsorakoztatta és egymáshoz kapcsolta azokat a bizonyítékokat, amelyek értékeléséből kiolvasható, hogy a vádlottak, köztük az I.r. vádlott tagadásával szemben mire alapozta a tényállást. Gondolatmenete logikusan felépített, érvei meggyőzőek, azokat az ítélet tábla minden vonatkozásban osztotta. Ekként a bizonyítékok mérlegelésén nyugvó, megalapozott tényállás a másodfokú eljárásban eredményesen nem támadható.

Annyi észrevételt fűz az ítélet tábla az indokoláshoz, hogy a 17. és 18. oldalon félreérthető a szóhasználat a megyei bíróságnak. **T2** és **T1** tanúk vallomását nem kirekesztette, hanem valójában elvetette, és nem vette figyelembe a tényállás megállapításának alapjául a bizonyítékok értékelése körében. Azt a bizonyítási eszközt kell a bizonyítékok köréből mellőzni (kirekeszteni), amely a törvény rendelkezéséből fakadóan alaki vagy tartalmi hibában szenved.

A tényállás alapján törvényesen vont következtetést az elsőfokú bíróság I.r. vádlott bűnösségére mindkét cselekmény vonatkozásában. Helytálló a cselekmények megnevezése és minősítése is azzal, hogy a kényszervallatás büntette a Btk. 227.§-ába ütközik. Ez a nyilvánvaló elírás szorult kijavításra az ítélet 18. oldal 7. bekezdésében.

A büntetékiszabási tényezőket feltárta a megyei bíróság. Helyénvaló a főügyészség észrevétele, hogy a kétszeres bűnhalmazat nem hat súlyosítólag, ugyanakkor az enyhítő körülmények közül a büntetlen előéletre való utalást kell mellőzni, mert a rendőr foglalkozásnál alkalmazási feltétel, emellett hivatalos személy minőségével a bűncselekmény összefügg. Mindezeket egybevetve sem indokolt az elsőfokú ítéletben alkalmazott joghátránytól eltérni, mivel a cselekmények tárgyi súlyához, az I.r. vádlottal szembeni nagyobb társadalmi elváráshoz mérten, nemben és mértékben arányos a kiszabott börtönbüntetés, amely végrehajtásának próbaidőre való felfüggesztése sem kifogásolható. A másodfokú bíróság az I.r. vádlott magatartásából, szemléletéből, hitelesnek látszó megnyilvánulásaiból arra a meggyőződésre jutott, hogy a büntetési célok érvényesültek az I.r. vádlottnál. A büntetőeljárás és a büntetés elérte hatását, ezért, és a róla adott jellemzésre, személyi körülményeire tekintettel érdemes az előzetes mentesítésre, így annak alkalmazása helyénvaló.

Az ítélet egyéb rendelkezései is törvényesek, ezért az ítélet tábla a megyei bíróság ítéletét a Be. 371.§ (1) bekezdése értelmében I.r. vádlott vonatkozásában helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségről szóló rendelkezés a Be. 381.§ (1) bekezdésén nyugszik.

Győr, 2009. február hó 3.

Dr. Kovács Tamás sk. Dr. Csák Csilla sk.
a tanács elnöke a tanács tagja, előadó

Dr. Miklós Mária sk.
a tanács tagja

Z á r a d é k :

Ezzel a végzéssel a Vas Megyei Bíróság B.304/2006/13. számú ítélete I.r. vádlott vonatkozásában 2009. február hó 3. napján jogerőre emelkedett és fel nem függesztett részében végrehajtható.

Győr, 2009. február hó 3.

. Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Kiadó